

1 *Vinidi (Slovania) boli už oddávna befulkovia Hunov (Avarov). Keď Huni (Avari) s vojskom viedli útok proti niektorému národu, stavali vtedy svoje zhromaždené vojsko na obranu táborov, Vinidi však bojovali. Ak sa víťazstvo klonilo na ich stranu, Huni (Avari) vtedy útočili, aby sa zmocnili koristi, ak však Vinidi boli porážaní, podporovaní pomocným vojskom Hunov znova nabrali síl. Huni (Avari) ich teda nazývali befulkovia, lebo pri bojovom stretnutí, tvoriac dvojité bojové šíky, kráčali pred Hunmi (Avarmi).*

Fredegarova kronika, Kniha IV, kap. 68

2 *Huni (Avari) každoročne prichádzali k Slovanom prezimovať, na lôžka si brávali manželky Slovanov a ich dcéry. Popri (znášaní) iných násilenstiev Slovania odvádzali Hunom (Avarom) poplatky. Synovia Hunov (Avarov), ktorých splodili z manželiek a dcér Vinidov, neznášali d'alejo zlo, krutosti a násilia, vzpierali sa nadvláde Hunov (Avarom) a, ako som už spomínal, začali sa búriť. Keď Vinidi s vojskom zaútočili proti Hunom (Avarom), kupec menom Samo postupoval s nimi vo vojsku....*

Fredegarova kronika, Kniha IV, kap. 68

3 *V tom roku (631) Slovania nazývaná Vinidi v Samovej ríši usmrtili veľký počet franských kupcov a olúpili ich o tovar. To bol začiatok roztržky medzi Dagobertom a Samom, vládcom Slovanov....I poslal Dagobert vyslanca Sycharia k Samovi...Avšak ako býva (zvykom) pohanstva a spupnosti u nešľachetných, Samo nedal nijakú náhradu za to, čo spáchali jeho (ľudia)...Keď to Dagobertovi oznámili, ten spupne rozkázal, aby vojsko z celej Austrázijskej ríše sa postavilo proti Samovi a Vinidom... Keď potom Austrázijci obklúčili hrad Wogastisburg, kde sa opevnili...oddiely Vinidov, v trojdňovom boji boli tu mnohí z Dagobertovho vojska pobití mečom a (ostatní), zanechajúc všetky stany a batožinu, ktorú mali, zbabelo sa odtiaľ vrátili do vlastných sídel. Potom Vinidi viac rás vtrhli... do ostatných krajov Franskej ríše a plienili. ... aj Dervan, knieža z rodu (lužických) Srbov, ... už dávno patril k Franskej ríši, pridalo sa so svojimi k vládcovi Samovi.*

Fredegarova kronika, Kniha IV, kap. 68